

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Προς Κορινθίους Α' 1, 10 - 17

Αρχαίο Κείμενο

10 Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατήρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἰνώμῃ.

11 Ἐδὴ λῶθῃ τὰρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἴσι.

12 λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· εἶω μὲν εἶμι Παύλου, εἶω δὲ Ἀπολλῶ, εἶω δὲ Κηφᾶ, εἶω δὲ Χριστοῦ.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθῃ ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Ἐὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάιον, 15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τίνα ἄλλον ἐβάπτισα.

17 Οὐ τὰρ ἀπέπειλέ με Χριστός βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

10 Αδελφοί, σας ζητώ, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να είστε όλοι σύμφωνοι μεταξύ σας και να μην υπάρχουν ανάμεσά σας διαιρέσεις, αλλά να είστε ενωμένοι, με μία σκέψη και με ένα φρόνημα. 11 Αυτό το γράφω, αδελφοί μου, γιατί με πληροφόρησαν για σας άνθρωποι της Χλόης ότι έρχεστε σε προστριβές μεταξύ σας. 12 Θέλω να πω ότι ο καθένας σας λέει κάτι διαφορετικό. Ο ένας λέει: «Εγώ είμαι του Παύλου», ο άλλος: «Εγώ είμαι του Απολλώ», ένας άλλος: «Εγώ είμαι του Κηφά» και κάποιος άλλος: «Εγώ είμαι του Χριστού». 13 Διαμοιράστηκε, λοιπόν, ο Χριστός; Μήπως είναι ο Παύλος που πέθανε πάνω στο σταυρό για να σας σώσει; ή μήπως βαπτιστήκατε στο όνομα του Παύλου; 14 Ευχαριστώ το Θεό που δε βάπτισα κανένα σας εκτός από τον Κρίσπο και το Γάιο. 15 Έτσι δεν μπορεί να πει κανείς πως βαπτιστήκατε στο δικό μου όνομα. 16 Ναι, βέβαια, βάπτισα και την οικογένεια του Στεφανά. Εκτός απ' αυτούς, δε θυμάμαι να βάπτισα κανέναν άλλο. 17 Η αποστολή που μου όρισε ο Χριστός δεν ήταν να βαπτίζω, αλλά να κηρύττω το ευαγγέλιο, χωρίς σοφά και περίτεχνα λόγια, ώστε ο θάνατος του Ιησού Χριστού πάνω στο σταυρό να μη χάσει το περιεχόμενό του.

Λόγοι Αγίων Πατέρων για την κακία

Όταν αρχίσει να μας κυριεύει η κακία και δεν την εμποδίσουμε, ούτε την καταπιέσουμε, δεν θα μπορέσουμε στο τέλος και να την περιορίσουμε, αλλά διαρκώς θα γίνεται ισχυρότερη από τις δυνάμεις μας.

Ο γνήσιος χριστιανός δε διατηρεί μνησικακία στην ψυχή του, διότι ο δρόμος των μνησικακών οδηγεί στον ψυχικό θάνατο, οι δε αμαρτίες εκείνου που συγχωρεί τον πλησίον του, συγχωρούνται από τον Θεό.

(Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Αν η κακία παρουσιάζοταν απροκάλυπτη στη ζωή και δεν είχε το επίκριμα του καλού με κάτι το φανταχτερό, δεν θα παραδινόταν σ' αυτήν ο άνθρωπος θεληματικά....

Όταν η σκέψη σου είναι ανόθευτη από κάθε κακία, ελεύθερη από πάθη και χωρισμένη από κάθε μολυσμό, είσαι μακάριος, επειδή είσαι καθαρός και με την οξύτητα της όρασης βλέπεις το αθέατο για τους ακάθαρτους.

(Άγιος Γρηγόριος Νύσσης)

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ Κεφ. 14, 14 – 22

Αρχαίο Κείμενο

14 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσωλαίχνησθη ἕως αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

15 Ὁφίας δὲ ἵενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ἕρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρεῆλθεν ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φατεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφατον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς ἑταικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάτειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Μετάφραση

14 Εκείνο τον καιρό, ο Ιησούς είδε πολύ κόσμο και τους σπλαχνίστηκε, και γιάτρεψε τους αρρώστους των.

15 Όταν έπεσε το δειλινό, τον πλησίασαν οι μαθητές του και του είπαν: «Ο τόπος είναι ερημικός, και η ώρα πια περασμένη. Διώξε τον κόσμο να πάνε στα χωριά για ν' αγοράσουν φαγητά να φάνε».

16 Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Δεν υπάρχει λόγος να φύγουν, δώστε τους εσεις να φάνε».

17 Και αυτοί του λένε: «Δεν έχουμε εδώ παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια».

18 Και αυτός είπε: «Φέρτε μού τα εδώ».

19 Κι αφού πρόσταξε τον κόσμο να καθίσει για φαγητό πάνω στο χορτάρι, πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε, έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές, κι οι μαθητές στο πλήθος.

20 Έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και μάζεψαν τα περισσεύματα από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Αυτοί που έφαγαν ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες, χωρὶς τις γυναίκες και τα παιδιά.

22 Αμέσως ύστερα ο Ιησούς υποχρέωσε τους μαθητές να μπουν στο καΐκι και να πάνε να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη, ωστόσο αυτός διαλύσει τα πλήθη.